

## Posudek vedoucího bakalářské práce Evy Jaroňové

Myslím si o Evě Jaroňové, že patří mezi pravé senzibilní umělce. Pravé proto, že jsou v převaze nepraví senzibilové a ti se od pravých odlišují tím, že jsou absolutně neteční k okolnímu světu. Nepravý senzibil - umělec se pozná podle díla. To je typické tím, že tvoří jako celek pouze jednu a tu stejnou informaci. Každý další obraz, nebo kresba opakuje to samé, co ty předchozí. Do této kategorie Eva rozhodně nespadá. Eva je vůbec zvláštní člověk. Když si s ní o něčem povídám, mám často pocit, že někde za mojí hlavou hledá myšlenky, které se urodí až za chvíli. O jejím bakalářském studiu na FaVU lze říct, že si ho užívá. Tedy doposud užívala. Opět použiju opak, abych vyjádřil, že to myslím pozitivně. Studium na FaVU lze „úspěšně“ proflákat. Eva je asi nejintenzivněji ponořena do malby a kresby. Jak ale ukázala například v poslední klauzurní práci tematicky zaměřené na projekt Velká Bíteš 3000, umí pracovat s konceptem site specific stejně invenčně, jako v klasické kresbě. Mimochodem, Eva je zpěvačka v jedné kapele se strašně sprostým názvem. Poslední koncert, který jsem viděl a slyšel se mi moc nezdál, ale zase to bylo překvapení. Nečekal jsem takový výraz. To je všechno.

Bakalářský projekt předznamenává obsahový záměr jejího magisterského projektu. Je trochu překvapivý, alespoň pro mne, protože výchozím tématem je tady text a to je opět něco nového. Zajímá ji v současné chvíli specifická oblast používání textu, konkrétně tvorba ideogramů, hesel a podobně. Takže to vlastně tak překvapivé není, protože si z oblasti psaného textu vybrala tu polohu, která má nejbližší k čarování a magii. Určitě ji budou zajímat klasická zaklínadla stejně, jako politická hesla. Při pohledu na tyto obrazy se mi vybavuje vizuální styl období obrození české slovesnosti, nebo ideologie slovanského ornamentu. Je v nich přítomný paradox ve spojení patosu a skromnosti.

Série pláten bakalářské práce už je o textu. Formáty jsou nejednotné, ale spojuje je jakási difuzní atmosféra, nesená malířskými prostředky. Barevnou vrstvu tvoří součet lazur kladených na sebe což je typické pro klasickou olejomalbu, kterou si Eva v poslední době osvojuje. Rozdílnost formátů v této sérii je zvolena záměrně. Stejně jako je záměrně jednotné malířské podání. Vizuální charakter její práce je velice blízko umění okruhu Art Brut. Možná tam i patří, ale to je předčasné tvrdit, protože Eva stále experimentuje. Je skoro nemožné nastavit jasné kritéria pro hodnocení práce tohoto typu. Obrazy nepůsobí suverénně a rutinně, ale kdyby takové byly, vytratilo by se z nich něco podstatného. A to se skrývá někde hluboko v osobnosti Evy Jaroňové, v její autorské identitě, která z těchto obrazů naplno vyzáruje.

Bakalářskou práci Evy Jaroňové doporučuji k přijetí a hodnotím ji stupněm A

doc. akad. umění VLADIMÍR MERTA  
